

ارزیابی مخزنی سازند کنگان با استفاده از مطالعات پتروفیزیکی و پتروگرافی در یکی از میادین خلیج فارس

سید نظام الدین طبیبی^۱، حسین اصلیان مهابادی^۲، بهرام موحد^۳ و حسن حاجی حسینلو^۴

(۱) گروه زمین شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد زرند، کرمان nezamtabibi@yahoo.com

(۲) کارشناس ارشد مدیریت اکتشاف شرکت ملی نفت ایران

(۳) دکتری شرکت نفت و گاز پارس جنوبی

(۴) عضو هیئت علمی گروه زمین شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد خوی

چکیده

سازند کنگان به سن تریاس زیرین یکی از مخازن اصلی در خلیج فارس می‌باشد در این مطالعه گروه‌های سنگی مخزنی بر مبنای لیتوژئی، فابریک سنگی، هندسه فضاهای خالی و میزان تخلخل تعیین گردیده‌اند. بر این اساس هفت گروه سنگی مخزنی تعیین و شناسایی شده است که عبارتند از ۱- ایندریت لایه‌ای، فاقد کیفیت مخزنی ۲- دولومیت آهکی با فابریک گل افزون، فاقد کیفیت مخزنی ۳- دولومیت آهکی با فابریک گل افرون دارای کیفیت مخزنی متوسط ۴- دولومیت با فابریک بلورین دارای کیفیت مخزنی متوسط ۶- آهک با فابریک دانه افزون دارای کیفیت مخزنی بد ۵- دولومیت با فابریک بلورین دارای کیفیت مخزنی خوب ۷- دولومیت با فابریک بلورین دارای کیفیت مخزنی خوب.

بر اساس لاغهای پتروفیزیکی (اشعه گاما، چگالی، نوترون و صوتی)، ایتروال‌های مخزنی و غیرمخزنی شناسایی و تفکیک شدند. بر این اساس ۵ واحد مخزنی و ۶ واحد غیرمخزنی تشخیص داده شده، واحدهای مخزنی دارای لیتوژئی آهک/دولومیت متخلخل با فابریک بلورین و در برخی موارد فابریک گلی می‌باشد و واحدهای غیرمخزنی عمدتاً شامل آنیدریت و آهک/دولومیت فاقد تخلخل با فابریک گلی می‌باشند.

مطالعات پتروگرافی و پتروفیزیکی انجام شده نشان می‌دهد که تخلخل‌های قالبی بهم مرتبط، بین بلورین و بین ذره‌ای از بهترین تخلخل‌های موثر در کیفیت مخزنی این سازند به شمار می‌روند و دیگر تخلخل‌ها نظیر حفره‌ای، شکستگی و درون ذره‌ای عوامل فرعی در این امرند.

واژه‌های کلیدی: ارزیابی مخزنی، سازند کنگان، میدان گازی پارس جنوبی، مطالعات پتروفیزیکی، مطالعات پتروگرافی، خلیج

فارس.

۱- مقدمه

سازند کنگان با سن تریاس زیرین، دارای رخساره‌های کربناته با میان لایه‌های تبخیری است که در نواحی زاگرس و بخش هایی از خلیج فارس به عنوان اصلی‌ترین سازند گازدار به شمار می‌رود. مطالعات جامع اکتشافی و زمین‌شناسی زیادی نیز بر روی آن صورت گرفته است که بیانگر ارزش مخزنی فوق العاده زیاد این سازند به خصوص در میدان استان‌های فارس و بوشهر است، که هم اکنون گاز و مایعات گازی زیادی از بخش‌های زیرین و بالای آن به‌ویژه کنگان زیرین تولید می‌شود. با توجه به این که بخش مخزنی از رخساره‌های دولومیتی و آهکی تشکیل شده است شناسایی فرایندهای دیاژنزی مختلف و تأثیر آن‌ها بر روی کیفیت مخزنی، پراکندگی و گسترش ذخایر دولومیتی و محیط تشکیل آن‌ها، می‌تواند در توسعه میدان هیدروکربنی بسیار مهم و حیاتی باشد.

در این پژوهش به منظور بررسی هر چه دقیق‌تر واحد کنگان زیرین در چاههای مورد مطالعه در میدان پارس جنوبی سعی شده است، با ادغام بررسی‌های میکروسکوپی مقاطع نازک، رفتارهای پتروفیزیکی متأثر از لاغ‌ها، نتایج آنالیزهای صورت گرفته بر روی مغزه‌ها و فابریک‌های سنگی، مواردی هم‌چون: رخساره‌های مخزنی، فرایندهای دیاژنزی مؤثر بر رخساره‌ها، گروه‌های سنگی و تخلخل‌های مؤثر شناسایی، تعیین و اثر هر یک بر کیفیت مخزنی بررسی و مشخص شود. از طرفی تلفیق رفتارهای پتروفیزیکی حاصل از لاغ‌ها، فابریک‌های سنگی و نوع تخلخل‌ها، می‌توان الگوهایی احتمالی از آنان را ارائه نمود که جهت مطالعات جامع‌تر دیگر چاههای میدان مورد نظر به کار گرفته خواهد شد.

۲- روش مطالعه

در این مطالعه میکروفاسیس‌ها و محیط رسوبی و تخلخل‌های بیش از ۴۰۰ مقطع نازک میکروسکوپی مطالعه گردیده و طی انجام پژوهش‌های مذکور، تأثیر عوامل دیگری هم‌چون فرآیندهای دیاژنزی نیز بر نوع تخلخل‌های مؤثر مورد بررسی قرار گرفته است. پس از شناسایی تخلخل‌های مؤثر و انواع گروه‌های سنگی/مخزنی به همراه گسترش و فراوانی آن‌ها، با کمک اطلاعات لاغ‌های پتروفیزیکی زون‌های تخلخل‌دار شناسایی شده‌اند. سپس میزان عددی تخلخل‌ها در زون‌های فوق‌الذکر مورد محاسبه قرار گرفته است. پس از تطابق ایتروال‌های متخلخل و با استفاده از رفتار پتروفیزیکی سه لاغ NPHI، GR، RHOB نسبت به یکدیگر، الگوهایی از این رفتارها حاصل خواهد شد که می‌توان برای هر نوع از تخلخل‌ها چنین الگوهایی را به دست آورد. بنابراین قادر خواهیم بود برای هر تخلخل (در صورت فراگیر بودن در زون مورد مطالعه) الگوهایی را معرفی نماییم تا در پژوهه‌های بعدی مورد استفاده قرار گیرد.

۳- زمین شناسی میدان مورد مطالعه

میدان مورد مطالعه در موقعیت $52^{\circ} 30'$ درجه شمالی در حدود ۱۰۰ کیلومتری جنوب بندر عسلویه، ۱۷۵ کیلومتری جزیره کیش و ۱۰۵ کیلومتری شمال سواحل قطر واقع شده است. ساختمان زمین شناسی میدان پارس جنوبی که بخش شمالی گنبد پارس جنوبی شمال قطر را تشکیل می دهد دارای یالهای ملایم بوده که این خود تشکیل دهنده یکی از چند قله ساختمانی برآمدگی قطر- پارس جنوبی بر روی پلانگرم کریباته منطقه می باشد (شکل ۱).

میدان مزبور وسعتی بالغ بر ۶۰۰۰ کیلومتر مربع را شامل می‌شود. آنچه در نقشه‌های منطقه قابل مشاهده است، پارس جنوبی (گبد شمالی قطر) دارای طول تقریبی ۱۵۰ کیلومتر و عرض تقریبی ۷۰ کیلومتر می‌باشد، که صحت این اعداد بستگی به درستی نقشه‌های لرزه‌نگاری دارد. تکتونیک نمک ساختمان مورد مطالعه را تحت تاثیر قرار نداده است. مطالعات لرزه‌نگاری انجام شده حاکی از عدم وجود نمک در ناحیه مورد مطالعه می‌باشد و بالا آمدگی قطر فارس حوضه نمکی هرمز را به دو حوضه نمکی شرقی و غربی تقسیم کرده است.

شکل ۱- نقشه موقعیت میدان در خلیج فارس [۴]

٤ - بحث

سنگ‌های کربناته در سازند کنگان به سن تریاس زیرین حداکثر گسترش را دارند به طوری که شامل دولومیت‌های اینیدریتی، دولومیت، آهک، دولومیت آهکی می‌باشند (مطیعی، ۱۳۷۲). به دلیل واکنش پذیری شیمیایی، کربنات‌ها دارای مخازن پیچیده‌تری نسبت به سیلیسی آواری‌ها بوده و مخازن نفتی متنوعی را شامل می‌باشد. از نظر مخزنی سازند کنگان به دو واحد k_2 و واحد بالایی k_1 به سه زیر واحد k_{1a}, k_{1b}, k_{1c} و واحد پایینی k_2 به دو زیر واحد k_{2a}, k_{2b} تقسیم می‌شود [۸]. جهت تشخیص بهتر پتانسیل مخزنی کربنات‌ها، مطالعه رخساره‌های کربناته منطقه مورد مطالعه و تاثیر دیاژنر بر آن هاو شناخت تخلخله‌های موثر در رخساره‌ها ضروری است.

براساس مطالعات پتروگرافی هشت رخساره مخزنی شاخص در توالی واحدهای $k1$ و $k2$ سازند کنگان در چاه A به شرح

زیر مورد شناسائی قرار گرفتند:

۴-۱- رخساره انیدریتی با بافت قفسه مرغی

این رخساره شامل لایه های انیدریتی بصورت بلورهای ریز سوزنی یا توری بدون کریستال های درشت ، بیشتر در بخش پائینی زیر واحد $k1a$ مشاهده می شود این لایه های انیدریتی احتمالاً در مراحل اولیه دیاژنز از رسوب گذاری مستقیم تبخیری - هائی نظیر ژیپس تشکیل شده اند [۹] (شکل ۱-۲). میزان تغییرات تخلخل و تراوائی در این رخساره به ترتیب $0/۵۰$ - $۱/۳۶$ درصد با میانگین $۰/۹۳$ درصد و $۰/۰۷$ - $۰/۲۵$ میلی دارسی با میانگین $۰/۱۳$ میلی دارسی است.

۴-۲- رخساره استروماتولیتی

این رخساره دارای استروماتولیت های با لامیناسیون های موجی تا نواری در قاعده سازند کنگان در زیر واحد $k2b$ ملاحظه می شود. وجود عوارضی مانند فابریک فنستراو و قالب های تبخیری در این رخساره میان تشکیل در بالائی منطقه جزر و مدی در اقلیم گرم و خشک است (شکل ۲-۲). میزان تخلخل و تراوائی به ترتیب $۰/۵۵$ - $۰/۸$ درصد با میانگین $۳/۷۸$ درصد و $۰/۰۵$ - $۰/۱۷$ میلی دارسی با میانگین $۰/۸۴$ میلی دارسی است.

۴-۳- رخساره گل سنگ دولومیتی با فابریک فنستراو - با پورفیرو توبهای انیدریتی

این رخساره به صورت پراکنده در سازند کنگان گسترش دارد و شامل گل سنگ دولومیتی دانه ریز با پلاگ های بزرگ انیدریتی و اغلب دارای فابریک فنستراو است (شکل ۳-۲). در بسیاری از موارد تخلخل های فنستراو توسط تبخیری ها پر شده است. این رخساره عموماً فاقد آلوکم می باشد ترک های گلی و دولومیتی شدن ابتدائی و قالب تبخیری ها که در این میکروفاسیس گسترش دارد، حاکی از تشکیل این میکروفاسیس در محیط جزر و مدی نسبتاً گرم و خشک است. میزان تخلخل و تراوایی در این رخساره به ترتیب $۰/۸$ - $۰/۲۰۱$ درصد با میانگین $۱/۶۹$ درصد و $۰/۰۵$ - $۰/۵۸$ میلی دارسی با میانگین $۰/۲۲$ میلی دارسی را نشان می دهد.

۴-۴- رخساره وکستون - پکستون با یوکلاستی

در این رخساره خرده های اسکلتی از اجزاء اصلی محسوب می شوند و پلويدها در درجه اهمیت بعدی قرار می گيرند. خرد - های اسکلتی از قبیل فرامینیفرهای بتیک، جلبک سبز، گاستروپودا در زمینه میکراتی، بیان گر رسوب گذاری در یک محیط زیر جذر و مدی از نوع محیط های محدود لاگون است (شکل ۴-۲). نتایج آزمایشات آنالیز مغزه ها نیز یک طیف وسیعی از تخلخل و تراوائی را نشان می دهد. میزان تغییرات تخلخل و تراوائی در این رخساره به ترتیب $۰/۲$ - $۰/۸۷$ با میانگین $۵/۷$ درصد و $۰/۰۱$ - $۰/۰۰۱$ میلی دارسی با میانگین $۳/۶۵$ میلی دارسی است.

۴-۵- رخساره مادستونی زیست آشفته

در این رخساره به علت کمی آب در محیط لاگون تنوع زیستی موجودات کم است و علائم زیست آشفته موجودات پر سلولی، بهوفور یافت می شود و دارای رس و مارن فراوان می باشد. اجزاء اصلی این رخساره شامل خرده های اسکلتی دو

کفه‌ای، میکروگاسترپودای لاغون، کرم‌های حلقوی و پلوئید است. فقدان عوارض حاصل از خروج رسوبات از آب مانند ترک‌های گلی میین تشکیل در زون‌های زیر محیط بین جزر و مدی و لاغون است (شکل ۲-۵). میزان تخلخل و تراوایی در این رخساره به ترتیب $0/055 - 0/04$ درصد با میانگین $1/87$ و $0/05 - 0/03$ میلی دارسی، با میانگین $1/74$ میلی دارسی می‌باشد.

۴-۶- رخساره آئید گرینستون دانه متوسط با تخلخل قالبی

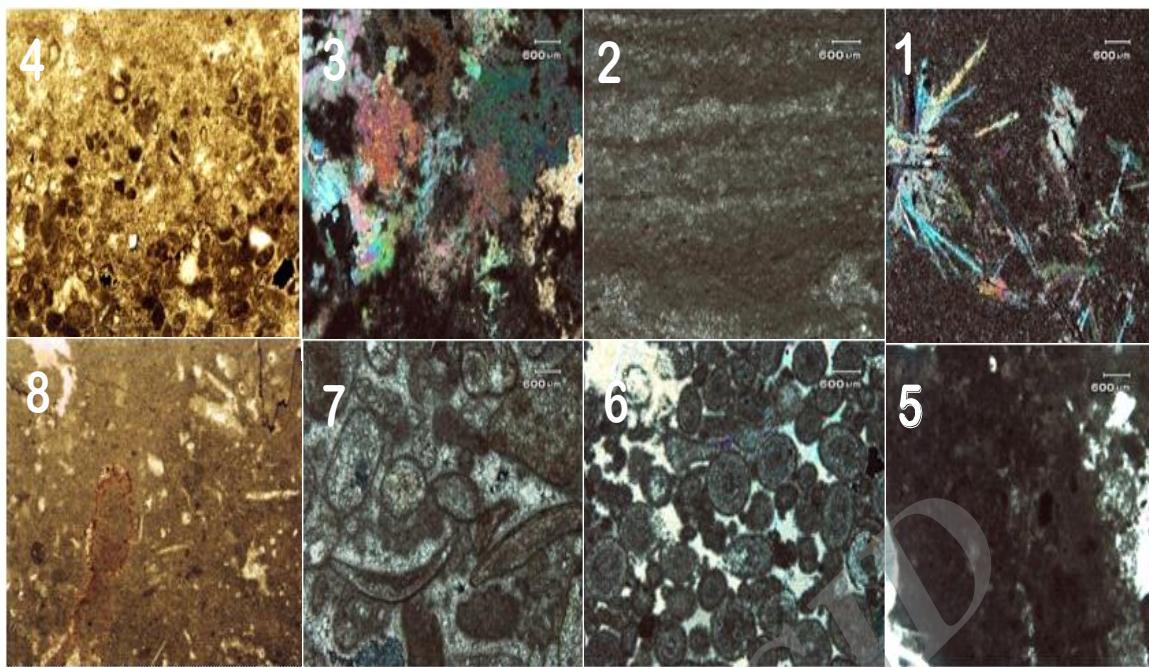
این رخساره شاخص محیط‌های کربناته کم عمق شول پر انرژی است. انواع چینه‌بندی مورب در این رسوبات گسترش دارد، اووییدهای آراغونیتی انحلال یافته و یا جانشین شده در اندازه ماسه در بخش پائینی سازند کنگان گسترش دارند (شکل ۲-۶). ظهور این حجم از آئیدهای آراغونیتی در ارتباط با تغییرات جهانی سطح آب دریا و به افت نسبی سطح آب دریا در اوایل تریاس بر می‌گردد [۶]. میزان تغییرات تخلخل و تراوایی در این رخساره به ترتیب $0/059 - 0/032$ درصد با میانگین $17/82$ درصد و $0/01 - 0/036$ میلی دارسی با میانگین $14/92$ میلی دارسی است.

۴-۷- رخساره گرینستون ایتراکلاستی، بایو کلاستی دانه درشت

به لحاظ تشکیل این میکروفاسیس در محیط پر انرژی شول تپه‌های سدی به سمت دریا، ایتراکلاست‌ها و خرده‌های اسکلتی در آن فراوان است (شکل ۲-۷). اندازه الکم‌ها و نوع خرده‌های اسکلتی بیان‌گر رسوب‌گذاری در محیط پر انرژی سدی و رو به دریای آزاد است. میزان تغییرات تخلخل و تراوایی در این رخساره به ترتیب $0/036 - 0/047$ درصد با میانگین $10/053$ درصد و $0/01 - 0/027$ میلی دارسی با میانگین $18/023$ میلی دارسی است.

۴-۸- رخساره مادستون و کستون بایوکلاستی

این رخساره از خرده‌های اسکلتی نظیر سوزن اسفنج، خرده‌های ریز اکینودرم، استرکوداهای با دیواره نازک و آشفتگی زیستی تشکیل شده است و بیانگر استقرار رسوبات مربوط به بخش انتهائی پلاتفرم کربناته در سازند کنگان می‌باشد که نشانه حد اکثر بالآمدگی سطح آب و رسوب‌گذاری در نواحی عمیق تر (زیر 50 متر) پلاتفرم کربناته و در قاعده امواج طوفانی است (شکل ۲-۸). میزان تخلخل و تراوایی در این رخساره به ترتیب $0/044 - 0/049$ درصد با میانگین $14/037$ درصد و $0/023 - 0/024$ میلی دارسی با میانگین $7/084$ میلی دارسی است.

شکل ۲- رخساره شماره ۱) انیدریت سوزنی با بافت قفسه مرغی. رخساره شماره ۲) میکروفاسیس باینداستون استروماتولیتی با لامیناسیون های تیره و روشن. رخساره شماره ۳) پورفیروتوپ های ژیپس و انیدریت در زمینه مادستونی. رخساره شماره ۴) بیوکلاست و کستون پکستون لاغونی. رخساره شماره ۵) مادستون زیست آشفته. رخساره شماره ۶) آئید گرینستون با تخلخل قالبی. رخساره شماره ۷) گرینستون ایتراکلاستی، بایوکلاستی دانه درشت. رخساره شماره ۸) دولومادستون تا دولوکستون بایوکلاستی. در همه تصاویر 40X (XPL).

۴-۹- فرآیندهای دیاژنزی: انواع فرآیندهای دیاژنزی شناسایی شده براساس مطالعات پتروگرافی عبارتند از:

۴-۹-۱- فرآیندهای بیولوژیکی

الف- میکرایتی شدن دانه ها یکی از مهم ترین پدیده ها در زیر واحد k2b می باشد. به طوری که در اکثر رخساره های دانه پشتیبان که زمانی در شرایط آرامش در محیط رسوبی قرار گرفته اند اتفاق افتاده است. به طوری که جانداران میکروسکوپی مانند سیانوباکتری ها و جلبک های اندولیتیک با تجمع در اطراف دانه های آئید، بایوکلاست ها و آنکوئیدها موجب میکرایتی شدن دانه ها می شوند در بعضی مواقع این فرآیند باعث از بین رفتن بافت اولیه آلومینیم های کربناته می شوند (شکل ۳A).

ب- آشفتگی زیستی

از فرآیندهای مهم در ناحیه دیاژنز دریائی آشفتگی زیستی رسوبات است. در رخساره های زیر واحد k2b به خصوص در بخش های پائینی که از رسوبات گل پشتیبان مانند رخساره های مادستون و دولومادستون فنسترا و رخساره و کستون پکستون لاغون می باشند، دیده می شوند (شکل ۳B). یکی از اختصاصات محیط های بین جزر و مدی روزنه های نامنظم با اشکال فراوان است. حفرات چشم پرنده ای در رخساره های بخش زیرین واحد k2b و هم چنین رخساره استروماتولیت بایندستون در انتهای واحد k2a ملاحظه می شود [۸].

۴-۹-۲- فرآیندهای انحلال

انحلال فرآیندی دیاژنتیکی است که در نتیجه آن کانی‌های کربناته و تبخیری، حل و جابجا می‌شوند، بنابراین انحلال موجب ایجاد یا تغییر فضاهای خالی در سنگ مخزن می‌گردد. انحلال ممکن است به صورت انتخابی توسط فابریک باشد و فضاهای خالی قالبی را که به آن‌ها حفرات غیر مرتبط گفته می‌شود، تشکیل دهد. و یا این که به صورت انتخابی توسط فابریک نباشد و فضاهای خالی مرتبط به هم را که به آن‌ها حفرات مرتبط اطلاق می‌شود، تشکیل دهد (شکل ۳C).

۴-۹-۳- فرآیندهای فشردگی

الف- فشردگی مکانیکی

در سازند کنگان فشردگی مکانیکی سبب کاهش تخلخل و سخت شدن رسوبات اولیه شده است. از طرفی شکستگی ایجاد شده باعث ارتباط تخلخل‌های مختلف شده و باعث افزایش تراوایی مخزن شده است. در رخساره‌های آئید گرینستونی سازند کنگان که دارای تخلخل‌های قالبی هستند، اطراف آئیدها سیمان‌های اولیه دریائی حاشیه‌ای هم ضخامت وجود دارد که به علت ایجاد چارچوبی مستحکم آثار شکستگی و تراکم ناشی از فشارهای دفنی دیده نمی‌شود.

ب- تراکم شیمیایی یا فشردگی شیمیایی: سبب ایجاد استیلویلت و رگچه‌های انحلالی می‌باشد. این خط وارهای شواهدی برای توجیه نقش آن‌ها در عبور سیالات دیاژنری و دفنی می‌باشد. به طور کلی فراوانی استیلویلت در رخساره‌های دانه افزون کمتر از رخساره‌های گل افزون است. رگچه‌های انحلالی شبیه استیلویلت بوده اما حالت مضرس ندارد و از بین دانه‌ها عبور می‌کنند. و عموماً در رسوبات گل پشتیبان واحد زیرین k_2b و رسوبات لاغونی و جزر و مدی قاعده ترباس دیده می‌شوند.

۴-۹-۴- فرآیندهای دولومیتی شدن

سنگ‌های مخزن میدان گازی پارس جنوبی یعنی سازندهای دلان و کنگان، شامل توالی کربناته تبخیری هستند که در بخش-های مختلف به درجات متفاوتی دولومیتی شده‌اند. این پدیده مهم موجب تغییرات اساسی در کیفیت مخزنی این واحدها شده است. به طور کلی به سنگی که حاوی بیش از ۵۰ درصد کانی دولومیت باشد سنگ دولومیت (دولوستون) گویند. عموماً دولومیت‌ها به دو گروه اولیه و ثانویه قابل تقسیم هستند.

۴-۹-۵- دولومیت دانه شکری

این نوع دولومیت‌ها بیشتر در دولومیت‌های خود شکل [۲] و دولومیت شکل دار [۷] دیده می‌شوند. این دولومیت‌ها از نوع جانشینی و بافت اولیه قبل از دولومیتی شدن را در آن‌ها به سختی می‌توان مشاهده نمود. در این نوع دولومیت بلورهای دانه متوسط و شکل دار دولومیت شبکه بین بلوری متخلخلی را ایجاد کرده‌اند که می‌تواند تخلخل بین بلوری را در بافت سنگ افزایش دهد (شکل ۳E).

۴-۹-۲- دولوماستون یا دولومیت میکرایتی

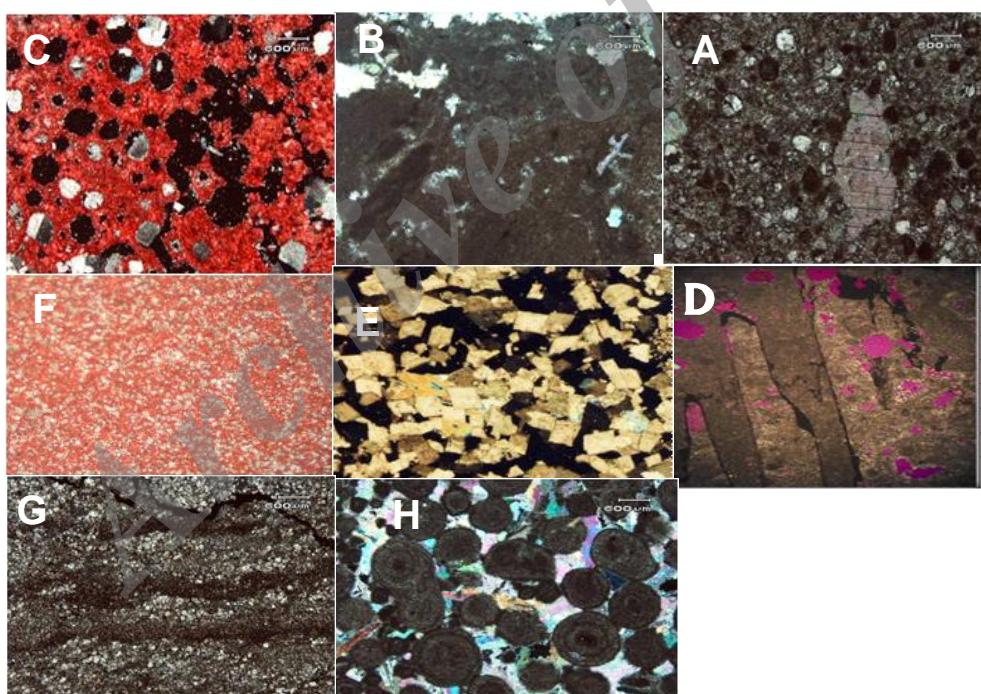
دولومیت‌های ریز بلوری هستند که جانشین گل آهکی شده و بر اثر تبلور مجدد در طی دیاژنز می‌توانند تبدیل به دولومیت‌های از نوع نیمه شبکه دار و شبکه شوند. اشکالی نظیر فایبریک فنسترا، قالب‌های تبخیری، ترک‌های گلی و قلوه‌های آنیدریتی در زمینه دولومیکرایت دیده می‌شوند (شکل ۳F).

۴-۹-۳- دولومیت ریز بلور با بافت تقليدی، دولومیت جانشینی حفظ کننده فایبریک

این دولومیت‌ها ریز بلوری‌بوده و به صورت انتخاب کننده فایبریک و تقليدی جانشین آلومین در ماتریکس می‌شود و مشخصه جانشینی دولومیت به جای کلسیت پرمیزیم و یا آرگونیت می‌باشد. جایگزینی حجم به حجم دولومیت به جای کربنات کلسیم موجب ایجاد بافت تقليدی می‌شود، از این رو بافت اولیه سنگ حفظ می‌گردد. دولومیت‌های تقليدی در قسمت‌های زیرین و میانی زیر واحد k2a به صورت پراکنده مشاهده می‌گردند (شکل ۳G).

۴-۹-۴- دولومیت‌های شبکه دار مرتبط با فرآیند (انحلالی- فشاری) استیلولیت‌ها

این نوع دولومیت‌ها دارای ظاهری روشن و شفاف‌اند که در طول سطوح استیلولیت‌ها تشکیل می‌شوند. دولومیت‌های مذکور در قسمت‌های زیرین زیر واحد k2a و به صورت پراکنده در k2b گسترش دارند (شکل ۳H).

شکل ۳- (A) دانه‌های میکرایتی آئیدی همراه با سیمان بلوکی ماکل‌دار. (B) آشفتگی زیستی در ناحیه دیاژنز دریابی. (D) تصویر آئیدهای انحلالی به هم مرتبط. (D) تصویر استیلولیت در رخساره مادستونی متعلق به محیط جزر و مدی. (E) دولومیت دانه شکری. (F) دولوماستون یا دولومیت میکرایتی. (G) دولومیت‌های شبکه دار مرتبط با فرآیند انحلال - فشاری استیلولیت‌ها. (H) دولومیت جانشینی حفظ کننده فایبریک. در همه تصاویر (XPL 40X)

۴-۱۰-۱-معرفی انواع گروههای سنگی مخزنی

با به کارگیری تمامی اطلاعات موجود براساس پارامترهای همچون تخلخل، تراوائی، لیتولوژی هندسه فضای خالی و فابریک سنگ، در واحد کنگان، هفت گروه سنگی مخزنی تعیین شده است که به قرار زیر است:

۴-۱۰-۱-۱-گروه سنگی مخزنی شماره ۱

این گروه سنگی مخزنی دارای لیتولوژی از جنس ایندریت است که به صورت ایندریت لایه‌ای و مربوط به محیط سوپراتایdal بوده که به علت فقدان تخلخل و تراوائی مناسب از لحاظ کیفیت مخزنی مورد توجه قرار نمی‌گیرند. بررسی‌های انجام شده برروی رفتار پتروفیزیکی لاغها بیان‌گر آن است که در این گروه سنگی لاغ دنسیتی (RHOB) میزان بسیار بالایی را نشان می‌دهد و میزان اشعه گاما نسبتاً پایین است (شکل های A و ۵). میزان تخلخل و تراوائی در این گروه سنگی به ترتیب ۲/۱۱ درصد و ۱/۵۰ میلی دارسی می‌باشد.

۴-۱۰-۱-۲-گروه سنگی مخزنی شماره ۲

این گروه سنگی مخزنی دارای لیتولوژی دولومیتی آهکی با فابریک گل افزون است بررسی‌های انجام شده بر روی رفتار پتروفیزیکی لاغها در این گروه سنگی بیان‌گر آن است که به علت وجود فابریک گل افزون، اشعه گاما (GR) میزان بسیار زیادی را نشان می‌دهد و لاغهای دنسیتی و نوترون نیز جدایش زیادی را نسبت به یکدیگر دارند و هر دو لاغ در متنهای ایه سمت راست نمودار می‌باشند (شکل B) و (شکل ۵). میانگین تخلخل و تراوائی در این گروه سنگی مخزنی به ترتیب ۱۹/۴۹ درصد و ۱۸/۹۹ میلی دارسی است.

۴-۱۰-۱-۳-گروه سنگی مخزنی شماره ۳

این گروه سنگی مخزنی دارای لیتولوژی دولومیتی آهکی است که همراه با فابریک گل افزون می‌باشد. (شکل های C و ۵). رفتارهای پتروفیزیکی مشاهده شده در لاغ‌ها نشان می‌دهد که اگرچه حضور فابریک گل افزون باعث بالا رفتن اشعه گاما (GR) شده است اما وجود تخلخل‌های قالبی و بین ذره‌ای باعث افزایش کیفیت مخزنی شده و لاغ سونیک افزایش یافته و لاغهای دنسیتی و نوترون در این لیتولوژی دولومیتی بر هم منطبق شده‌اند. میانگین تخلخل و تراوائی در این گروه سنگی به ترتیب ۳/۴۴ درصد و ۶/۳۲ میلی دارسی است.

۴-۱۰-۱-۴-گروه سنگی مخزنی شماره ۴

این گروه سنگی مخزنی دارای لیتولوژی دولومیتی با فابریک دانه افزون می‌باشد. بررسی‌های رفتار سنجی در لاغهای پتروفیزیکی نشان می‌دهد که در این گروه سنگی به علت حضور فابریک دانه افزون اشعه گاما به شدت کاهش یافته است. از آن جایی که این گروه سنگی کیفیت مخزنی پایینی را دارد، لذا لاغ سونیک افزایش قابل ملاحظه‌ای را نشان نمی‌دهد و جدایش لاغهای دنسیتی و نوترون در این لیتولوژی دولومیتی زیاد است (شکل های D و ۵).

۴-۱۰-۵-گروه سنگی مخزنی شماره ۵

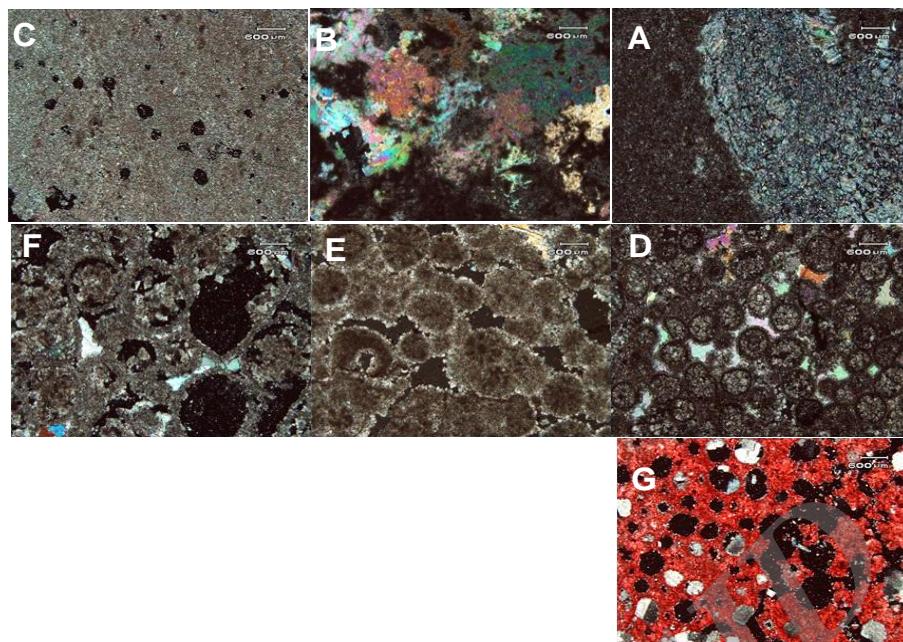
این گروه سنگی مخزنی دارای لیتولوژی دولومیتی با فابریک دانه افزون است. بررسی‌های پتروفیزیکی برروی این گروه سنگی مخزنی نشان می‌دهد که به علت وجود تخلخل بین ذره‌ای لاغ سونیک افزایش یافته و لیتولوژی از حالت غیر متخلخل به متخلخل تغییر می‌یابد، به گونه‌ای که جدایش لاغ‌های دنسیتی و نوترون نسبت به هم کمتر شده و به سمت چپ متمايل می‌شوند. در این گروه اشعه گاما (GR) نیز به علت حضور فابریک دانه افزون افزایش قابل ملاحظه‌ای را نشان نمی‌دهد (شکل E و F). میانگین تخلخل و تراوائی در این گروه سنگی مخزنی به ترتیب ۷/۵۶ درصد و ۱۴/۸۶ میلی دارسی است.

۴-۱۰-۶-گروه سنگی مخزنی شماره ۶

این گروه سنگی مخزنی دارای لیتولوژی آهکی با فابریک سنگی دانه افزون می‌باشد. الگوهای که از رفتار پتروفیزیکی لاغ‌ها در این گروه سنگی به دست آمده، همگی میان این امر است، به گونه‌ای که فابریک دانه افزون باعث کاهش اشعه گاما (GR) شده و در مقابل به علت حضور تخلخل‌های قالبی و بین ذره‌ای زیاد، در لاغ سونیک افزایش قابل ملاحظه‌ای را شاهد هستیم. از طرفی جدایش بسیار زیاد لاغ‌های دنسیتی و نوترون نسبت به یکدیگر (لاغ نوترون در سمت راست لاغ دنسیتی قرار می‌گیرد) در لیتولوژی‌های آهکی حاکی از یک لیتولوژی متخلخل و حاوی گاز می‌باشد (شکل های F و G). میانگین تخلخل و تراوائی در این گروه سنگی مخزنی به ترتیب ۲۷/۵۲ درصد و ۱۰/۴۲ میلی دارسی است.

۴-۱۰-۷-گروه سنگی مخزنی شماره ۷

این گروه سنگی مخزنی دارای لیتولوژی دولومیتی با فابریک دانه افزون می‌باشد. رفتارسنجدی لاغ‌های پتروفیزیکی این گروه سنگی نیز حکایت از بالا بودن کیفیت مخزنی دارد. به نحوی که لاغ سونیک در نتیجه حضور تخلخل‌های قالبی و بین ذره‌ای افزایش قابل ملاحظه‌ای را نشان می‌دهد، و جدایش لاغ‌های دنسیتی و نوترون نیز بسیار کم است. لاغ دنسیتی در سمت راست لاغ نوترون قرار دارد و این دو تقریباً بر هم منطبق‌اند لاغ اشعه گاما (GR) نیز در نتیجه وجود فابریک دانه افزون هم‌چنان میزان کمی را نشان می‌دهد (شکل های E و F). میانگین تخلخل و تراوائی در این گروه سنگی مخزنی به ترتیب ۱۸/۷۶ درصد و ۲۵/۲۰ میلی دارسی است.

شکل ۴- (A) عکس از مقطع نازک لامینه اندیزی. (B) عکس مقطع نازک از پلاگ‌های اندیزی. (C) عکس از مقطع نازک رخساره دولومادستون حاوی تخلخل بین ذره‌ای و قالبی. (D) عکس از مقطع نازک حاوی سیمان اندیزی در فضای بین دانه‌ها. (E) عکس از مقطع نازک آلوکم‌های دولومیتی شده حاوی تخلخل بین ذره‌ای. (F) تصاویر مقطع نازک آنیده‌ای آهکی حاوی تخلخل قالبی و بین ذره‌ای. (G) عکس از مقطع نازک آنیده‌ای دولومیتی حاوی تخلخل قالبی متصل به هم. در همه تصاویر XPL 40X.

۴-۱۱- انواع تخلخل در محدوده مورد مطالعه

تخلخل‌های سازند کنگان را به دو گروه انتخاب شده توسط فابریک (بین دانه‌ای، قالبی، بین بلوری، درون دانه‌ای) و بدون انتخاب فابریک (حفره‌ای، شکستگی) [۱]. و مرتب و غیرمرتب بودن حفرات بین ذرات [۵] تقسیم بندی می‌کنیم:

۴-۱۱-۱- تخلخل بین دانه‌ای

بر اساس تقسیم‌بندی لوسیا این تخلخل جزء تخلخل‌های بین ذره‌ای است [۵]. این تخلخل طبق نظرچرکت و پری تخلخلی است که تحت کترل فابریک سنگ می‌باشد [۱]. و در رسوبات دانه افزون بخش k_2 سازند کنگان به خصوص زیر واحد k_{2b} بیشتر دیده شده است (شکل ۶ A).

۴-۱۱-۲- تخلخل بین بلوری

براساس تقسیم‌بندی لوسیا، این تخلخل جز تخلخل‌های بین ذره‌ای قرار می‌گیرد [۵]. و طبق نظر چوکت و پری جزء تخلخل-های ثانویه و تحت کترول فابریک سنگ است [۱]. که حاصل تبدیل کلسیت به دولومیت و انحلال قسمت‌های کلسیتی است. لذا در بخش‌هایی که دولومیتی شدن شدیدتر است دیده می‌شود (شکل ۶B).

۴-۱۱-۳- تخلخل قالبی

طبق تقسیم‌بندی لوسیا این تخلخل به گروه تخلخل‌های حفره‌ای جدا افتاده مربوط می‌شود [۵] و در تقسیم‌بندی چوکت و پری این تخلخل از نوع ثانویه و تحت کنترل فابریک سنگ است [۱]. تخلخل قالبی در این سازند بیشتر ناشی از انحلال دانه‌های اسکلتی و غیر اسکلتی کربناته مانند صدف‌ها و آئیدها می‌باشد که خود دانه حل می‌شود و قالب آن بر جا می‌ماند (شکل .۶C).

۴-۱۱-۴- تخلخل درون ذره‌ای

بر اساس تقسیم‌بندی لوسیا این تخلخل جزء تخلخل‌های حفره‌ای جدا افتاده است [۵] و تمامی حفرات اعم از درون ذره‌ای، درون فسیلی و درون بلوری را شامل می‌شود. و طبق نظر چوکت و پری از نوع اولیه و تحت کنترل فابریک سنگ می‌باشد [۱] (شکل .۶D).

۴-۱۱-۵- تخلخل حفره‌ای

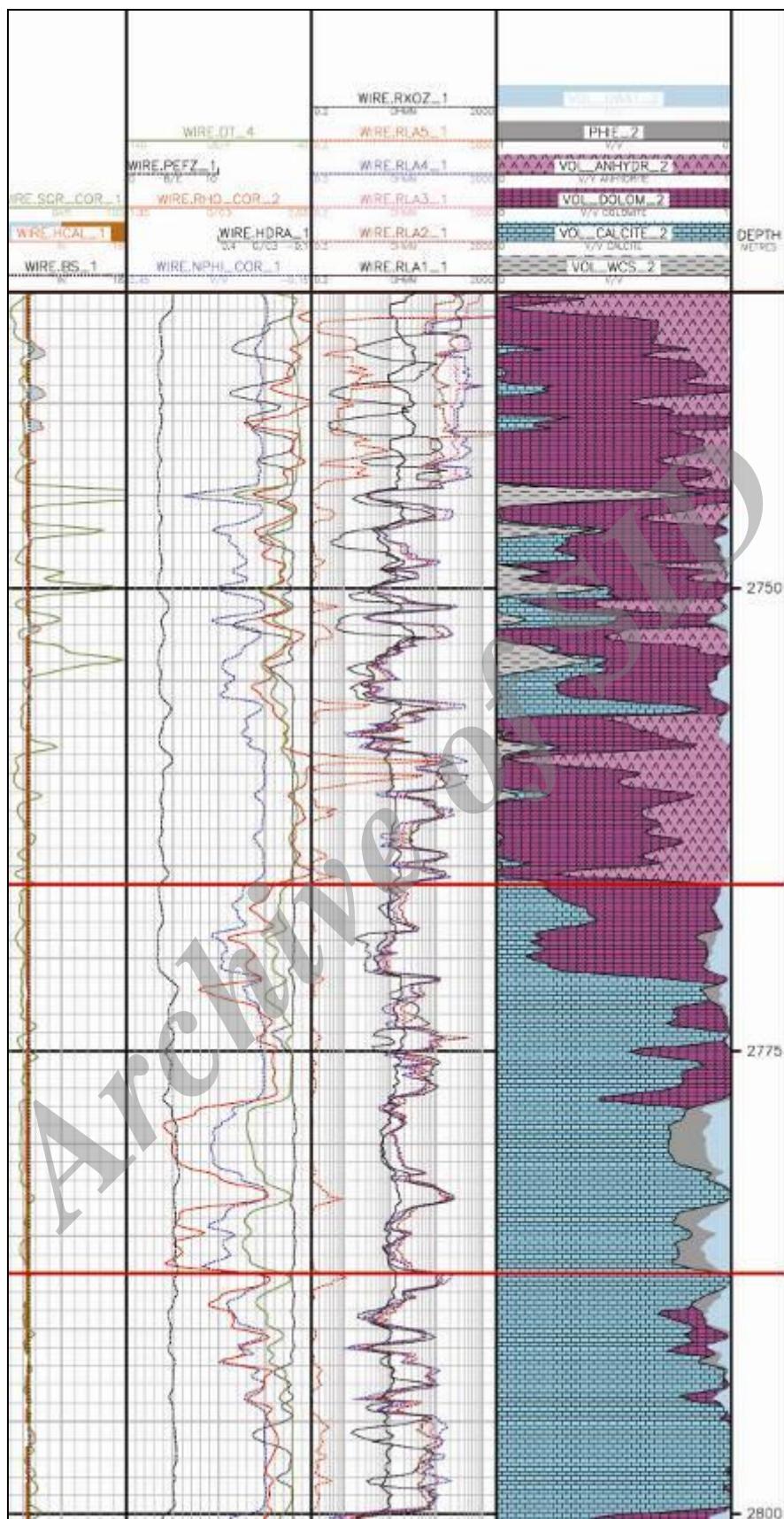
لوسیا این تخلخل را از نوع تخلخل بهم مرتبط [۵]، ولی چوکت و پری آنرا تخلخل ثانویه و غیر وابسته به فابریک سنگ می‌داند [۱]. این تخلخل یکی دیگر از انواع تخلخل‌های رایج در واحد کنگان می‌باشد که در نتیجه عملکرد فرآیندهای دیاژنزی مخصوصاً انحلال و بزرگ شدن تخلخل‌های قالبی به صورت حفرات بی‌نظم گسترش می‌یابد (شکل .۶E).

۴-۱۱-۶- تخلخل شکستگی

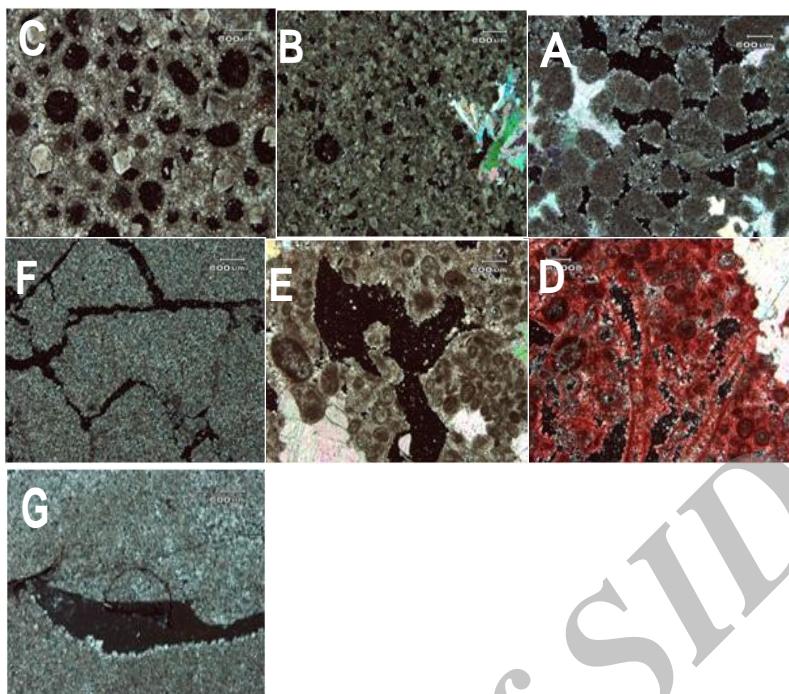
از نظر لوسیا، این تخلخل جزء تخلخل‌های به هم مرتبط است [۵]. این تخلخل در اثر فرآیند شکستگی ایجاد می‌شود و از جمله عوامل مهم در ایجاد تراوائی بالا محسوب می‌شود. در برخی موارد به علت تأثیر فرآیندهای دیاژنزی این شکستگی توسط سیمان پر شده و گاهی هم به صورت باز و پرنده باقی می‌ماند (شکل .۶F).

۴-۱۱-۷- تخلخل روزنه‌ای

چوکت و پری این تخلخل را در گروه تخلخل‌های انتخاب کننده فابریک قرار می‌دهد [۱] و به دلیل محدود بودن، اهمیت زیادی در کیفیت مخزنی ندارد و غالباً به وسیله انیدریت ثانویه پر شده است (شکل .۶G).

شکل ۵- گراف تغییرات رفتاری لاغ‌ها برای گروه‌های سنگی مخزنی ۱ تا ۷

شکل ۶- (A) تخلخل بین دانه‌ای همراه با تخلخل حفره‌ای ما بین آئید. (B) تخلخل بین بلوری که همراه تخلخل قالبی ناشی از انحلال آئیدها دیده می‌شود (C) تخلخل قالبی ناشی از انحلال آئیدها. (D) تخلخل درون ذره‌ای همراه با تخلخل بین ذره‌ای. (E) عکس از تخلخل حفره‌ای. (F) تصویر تخلخل شکستگی ناشی از فرآیند شکستگی. (G) تصویر تخلخل روزنه‌ای.

۴-۱۲- تفکیک ایترووال‌های مخزنی و غیرمخزنی در چاه A سازند کنگان

در این بخش با توجه به رفتارهای پتروفیزیکی که لاغهای سونیک و نوترون و دنسیتی نسبت به هم نشان می‌دهند، جهت تفکیک واحدهای متخلخل از متراکم و همچنین از میزان تغییرات لاغ گاما برای تفکیک رخساره‌های محدوده گلی از محدوده دانه‌ای استفاده می‌شود. در این منطقه رفتارهای پتروفیزیکی بر روی اندیزیت، دولومیت و آهک انجام شده است، که به شرح زیر است:

۴-۱۲-۱- رفتارهای پتروفیزیکی بر روی اندیزیت

این لیتوژئی غالباً به صورت اندیزیت لایه‌ای و سوزنی با بافت لانه مرغی مشاهده می‌شود. مطالعات انجام گرفته بیانگر آن است که اندیزیت به صورت میان لایه‌ای و بیشتر در واحد k_1 بوده و فاقد ارزش مخزنی است. رفتارهای پتروفیزیکی به دست آمده از لاغ‌ها نشان می‌دهد که لاغ دنسیتی RHOB میزان فوق العاده بالایی را دارا است و اشعه گاما نیز نسبتاً پایین است. این عوامل را می‌توان به لیتوژئی اندیزیتی نسبت داد که می‌تواند میزان دنسیتی را تا حدود ۳ افزایش دهد (RHOB ≈ 3) در این مجموعه لاغ صوتی نیز به علت عدم وجود تخلخل میزان پایینی را دارا می‌باشد.

۴-۱۲-۲- رفتارهای پتروفیزیکی بر روی دولومیت

الف- دولومیت آهکی متخلخل با فابریک گلی:

ایتروالهایی که دارای این چنین ویژگی می‌باشند در واحد کنگان زیرین اندک است مطالعات انجام شده بر روی چنین ایتروالهایی بیان‌گر آن است که به علت وجود فابریک گلی اشعه گاما میزان زیادی را نشان می‌دهد و از آن جایی که این ایتروال متخلخل می‌باشد، لاغ صوتی (DT) افزایش قابل ملاحظه‌ای را نشان می‌دهد و لاغ‌های دنسیتی و نوترون جدایش زیادی را از هم نشان نمی‌دهند و تقریباً به یکدیگر منطبق هستند (شکل ۷).

ب- دولومیت متخلخل با فابریک دانه‌ای:

ایتروالهایی با چنین ویژگی بیشتر در واحد k_2b مشاهده می‌شود. نتایج بررسی‌های صورت گرفته بر روی این مجموعه بیان‌گر آن است که اشعه گاما به علت حضور فابریک دانه‌ای کاهش یافته و وجود تخلخل نیز باعث افزایش لاغ صوتی شده است. متخلخل بودن لیتولوژی دولومیتی نیز باعث شده است که لاغ دنسیتی و نوترون تقریباً بر هم منطبق شوند (شکل ۷).

ج- دولومیت غیر متخلخل با فابریک گلی:

این ویژگی نیز بیشتر در بعضی از ایتروالهای واحد k_2 کنگان دیده می‌شود. در این ایتروال‌ها میزان اشعه گاما بالا است که آن را می‌توان به فابریک گلی این ایتروال‌ها نسبت داد. به علت عدم وجود تخلخل در این ایتروال، لاغ صوتی میزان قابل ملاحظه‌ای را نشان نمی‌دهد، و از آن جایی که لیتولوژی این ایتروال دولومیت فاقد تخلخل یا متراکم می‌باشد، جدایش لاغ‌های دنسیتی و نوترون از یکدیگر زیاد است.

د- دولومیت غیر متخلخل با فابریک دانه‌ای:

این ویژگی در بعضی از زیرواحدهای k_{1a} و k_{1b} مشاهده می‌شود. اگرچه به علت حضور فابریک دانه‌ای اشعه گاما میزان کمی را نشان می‌دهد، اما لیتولوژی دولومیتی متراکم این ایتروال، باعث شده است که جدایش لاغ‌های دنسیتی و نوترون از یکدیگر افزایش یابد و اشعه گاما کاهش چشم‌گیری را نشان دهد.

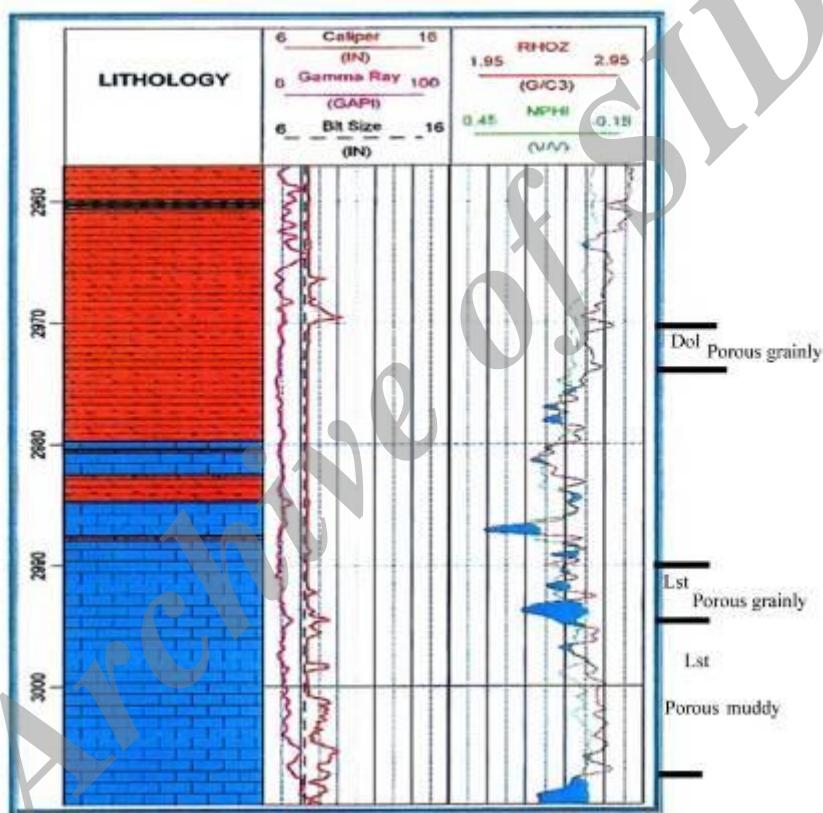
۴-۳-۴- رفتارهای پتروفیزیکی بر روی آهک

الف- آهک متخلخل با فابریک گلی: ایتروالهایی که دارای این ویژگی می‌باشند در واحد k_2 دیده می‌شوند. مطالعات انجام شده بر روی لاغ‌های پتروفیزیکی نشان می‌دهد که در این ایتروال به علت حضور فابریک گلی اشعه گاما میزان زیادی را نشان می‌دهد و هم‌چنین به علت وجود تخلخل در این ایتروال لاغ صوتی میزان قابل ملاحظه‌ای را نشان می‌دهد علاوه بر این به علت لیتولوژی آهکی متخلخل، لاغ‌های دنسیتی و نوترون جدایش قابل ملاحظه‌ای را نشان می‌دهند (شکل ۷).

ب- آهک متخلخل با فابریک دانه‌ای: یکی از مهم‌ترین مطالعات صورت گرفته بر روی الگوهای رفتاری به‌دست آمده از لاغ‌های پتروفیزیکی بیان‌گر آن است که اشعه گاما به علت حضور فابریک دانه‌ای میزان کمی را نشان می‌دهد و لاغ سونیک در نتیجه تخلخل خوب که عمدتاً قالبی و بین ذره‌ای هستند میزان بالایی را نشان می‌دهد. لیتولوژی آهکی متخلخل نیز در این ایتروال باعث جدایش لاغ‌های نوترون و دنسیتی از یکدیگر به مقدار بسیار زیاد می‌شود (شکل ۷)

ج- آهک غیر متخلخل با فابریک گلی: این ویژگی در بعضی از ایتروالهای $k2$ به صورت محدود مشاهده می‌شود. اگرچه حضور فابریک گلی در این ایتروال‌ها باعث افزایش اشعه گاما می‌شود، اما به علت فقدان تخلخل در این ایتروال لاغ صوتی میزان کمی را نشان می‌دهد. حضور لیتوژئی آهکی متراکم نیز در این ایتروال باعث می‌شود که جدایش لاغ‌های نوترون و دنسیتی از یکدیگر کاهش یافته و این دو تقریباً بر هم منطبق شوند و لاغ نوترون در سمت راست لاغ دنسیتی قرار گیرد.

د- آهک غیر متخلخل با فابریک دانه‌ای: این ایتروال نیز با ویژگی مختص به خود در زیر واحدهای $k2a, k2b$ دیده می‌شود. نتیجه مطالعات پتروفیزیکی انجام شده بر روی لاغ‌ها نشان می‌دهد که اشعه گاما به علت حضور فابریک دانه‌ای کاهش یافته و لاغ‌های نوترون و دنسیتی نیز به علت لیتوژئی آهکی متراکم تقریباً به هم منطبق می‌شوند (به گونه‌ای که لاغ نوترون در سمت راست لاغ دنسیتی قرار دارد). لاغ صوتی نیز افزایش قابل ملاحظه‌ای را نشان می‌دهد.

شکل ۷- نمایش ستون لیتوژئی در کنار نمودار نوترون-دانسیتی برای واحد مخزنی K₁

۵- نتیجه گیری

بر اساس مطالعات انجام شده تعداد ۸ رخساره در قالب پنج کمریند رخساره‌ای در سازند کنگان مورد شناسایی قرار گرفت. رخساره‌های شماره ۱، ۲ و ۳ نشان دهنده گسترش پهنه‌های جزر و مدی گرم و خشک می‌باشند. رخساره شماره ۵ و ۶ بیان‌گر محیط‌های لاغونی هستند. رخساره‌های تپه‌های سدی کربناته با سه رخساره، شامل رخساره شماره ۵ با محیط شول، رخساره شماره ۶ با محیط تپه‌های سدی رو به دریای باز و رخساره شماره ۷ با محیط تپه‌های سدی به سمت خشکی مشخص می‌گردند. هم‌چنین رخساره دریایی باز با

شماره ۸ مشخص می‌شود که نشان دهنده گسترش بخش خارجی یا دورتر پلاتفرم کربناته است. بررسی‌های مخزنی انجام شده بر روی این رخسارهای حاکی از آن است که رخسارهای سدی (۷ و ۶) با داشتن تخلخل و تراوائی مناسب دارای بهترین قابلیت مخزنی می‌باشند.

فرایندهای دیاژنزی متعددی از قبیل: میکرایتی شدن، آشفتگی زیستی، گسترش سیمان‌های دریائی مانند سیمان هم ضخامت و سیمان میکرایتی، همگی نشان دهنده تأثیر دیاژنز دریابی می‌باشند.

وجود سیمان‌های اندیزیتی فرآگیر به صورت گستردگی در واحد کنگان زیرین بسیار مشهود است. در سیمان‌های اندیزیتی به صورت پرکننده حفرات و شکستگی‌های دیده می‌شود. در این مطالعه گروه‌های سنگی نیز بر مبنای لیتولوژی، فابریک سنگی، هندسه فضاهای خالی و میزان تخلخل و تراوائی تعیین گردید، بر این اساس ۷ گروه سنگی مخزنی تعیین و شناسایی شده است که عبارتند از: ۱- اندیزیت لایه‌ای، فاقد کیفیت مخزنی، ۲- دولومیت آهکی با فابریک گل افزون، فاقد کیفیت مخزنی، ۳- دولومیت آهکی با فابریک گل افزون، دارای کیفیت مخزنی خوب، ۴- دولومیت آهکی با فابریک دانه افزون، دارای کیفیت مخزنی بد، ۵- دولومیت با فابریک دانه افزون دارای کیفیت مخزنی متوسط، ۶- آهک با فابریک دانه افزون، دارای کیفیت مخزنی خوب، ۷- دولومیت با فابریک دانه افزون، دارای کیفیت مخزنی خوب

بررسی‌های رفتارسنجی بر روی لاغ‌های پتروفیزیکی نیز نشان می‌دهد که با افزایش رخسارهای مادستونی و گل‌افزون اشعه گاما نیز افزایش یافته و بالعکس با افزایش رخسارهای گرینستونی دانه افزون، GR کاهش می‌یابد، همچنین در ایترووال‌های دولومیتی متخلخل لاغ سونیک افزایش قابل ملاحظه‌ای نشان می‌دهد و لاغ‌های نوترون و دنسیتی بر یکدیگر منطبق‌اند. در حالی که در دولومیت‌های غیر متخلخل لاغ‌های دانسیته و نوترون جداش قابل ملاحظه‌ای را از یکدیگر نشان می‌دهند و لاغ صوتی نیز خیلی کم است. در ایترووال‌های آهکی متخلخل نیز علاوه بر این‌که لاغ سونیک افزایش قابل ملاحظه‌ای را نشان می‌دهد. لاغ‌های دانسیته و نوترون نیز جدایش زیادی را نسبت به هم نشان می‌دهند. مطالعات پتروگرافی انجام شده بر روی مغذه‌ها نشان می‌دهد که تخلخل‌های قالبی و بین ذره‌ای از بهترین تخلخل‌های مؤثر در کیفیت مخزنی واحد کنگان زیرین‌اند و دیگر تخلخل‌های نظیر حفره‌ای، شکستگی و درون ذره‌ای عوامل فرعی دخیل در این امر محسوب می‌شوند.

"هیئت تحریریه مجله از آقایان محمد علی کاووسی و نادر کهنسال قدیم وند که داوری مقاله را بر عهده داشته اند

کمال تشکر و سپاس را دارد"

منابع

- [1] Choquette, P.W.,and Pery,L.c.,1970.Geologic nomenclature and classification of porosity in sedimentary carbonates,AAPG Bulletin, v.54,p.207-250
- [2] Friedman, G.M., Sanders, J.E., (1967) Origin and occurrence of dolostones. In: Chilingar, G.V., Bissell, H.J., Fairbridge, R.W. Eds., Carbonate Rocks, Origin,, Occurrence, and Classification. Elsevier Amsterdam, pp. 267-348.
- [3] Gregg, J.M., Howard, S.A., Mazzullo, S.j., (1992) Early diagnetic recrystallization of Holocene -3000 years old peritidal dolomites, Ambergis Cay, Belize. Sedimentology 39, 143-160.

- [4] Konert, G., Afifi, A.M., AL-Hajari, S.A., Droste, H., (2001). Paleozoic stratigraphy and hydrocarbon habitat of the Arabian Plate. *GeoArabia*. 6, 407–442.
- [5] Lucia, F. J., 1983, Petrophysical parameters estimated from visual descriptions of carbonate rocks: a field classification of carbonate pore space, *Journal of petroleum technology*, v. 35,p. 626-637.
- [6] Miall .,2000. Principlesof sedimentary basin analysis, Springer-Verlag, New York,668p.
- [7] Sibley, D.F., Gregg,G.M.,(1987) Classification of dolomite rock textures. *G. Sediment. Petrol.*, 57, 967-975.
- [۸] رحیم‌پور، م (۱۳۸۴)، سنگ‌های کربناتی، محیط رسوبی و میکروفاسیس و چینه‌شناسی سکانسی سازند کنگان و دلان در میدان گازی پارس جنوبی.
- [۹] لطف پور، م، ۱۳۸۴. چینه‌شناسی توالی‌ها (Sequence Stratigraphy)، محیط رسوبی و بیواستراتیگرافی سازندهای دلان و کنگان در زاگرس جنوبی با نگرشی ویژه به مرز پرموتریاس. رساله دکتری، دانشکده علوم زمین دانشگاه شهید بهشتی، ۳۹۹ صفحه.
- [۱۰] مطیعی، ه، ۱۳۷۲. زمین شناسی ایران(چینه شناسی زاگرس)، انتشارات سازمان زمین شناسی و اکتشافات معدنی کشور
- [۱۱] طبیبی، س. ن، ۱۳۹۰، " شناسایی انواع تخلخل‌های موثر بر کیفیت مخزنی سازند کنگان با استفاده از مطالعات پتروفیزیکی و پتروگرافی در چاههای A و B میدان گازی پارس جنوبی" پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد زرند، کرمان. ۸۹ صفحه.

Reservoir Evaluation of the Kangan Formation based on petrophysical and petrographic studies in one of Persian Gulf fields

Tabibi S.N., Asilian Mahabadi H., Movahed B., Haji Hosseinloo H.

Abstract:

The Early Triassic Kangan Formation is the main reservoir in the Persian Gulf. In this study reservoir rock types were recognized according to lithology, rock fabric, geometry and amount of porosity. Therefore, 7 reservoir rock types were determined: - Anhydrite without reservoir quality, - limy-dolomite with mud dominated fabric without reservoir quality, - limy-dolomite with mud dominated fabric and an average reservoir quality, -limy-dolomite with mud dominated fabric and good reservoir quality, - dolomite with crystalline fabric and low reservoir quality, - limestone with grain dominated fabric with an average reservoir quality and - dolomite with crystalline fabric with a good reservoir quality.

Based on petrophysical logs(Gamma ray, sonic, neutron & density), 5 reservoir units and 6 non – reservoir units were identified. Reservoir units are mainly formed of porous grain dominated limestone ,crystalline dolomite and mud dominated fabric dolomite, and non – reservoir units include anhydrite and limy dolomite without porosity.

Petrophysical and petrographical studies indicate that moldic, intercrystalline and interparticle porosities are the most effective porosities in the reservoir units of this formation, whereas others like vuggy , fracture and intraparticle porosities have minor role in reservoir quality.

Key words: reservoir evaluation, Kangan Formation, South Pars field, Petrographic studies, petrophysical studies, Persian Gulf.